ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ
16 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2017

ἀριθμ. πρωτ.: **238.-**

Π Α Σ Χ Α Λ Ι Ο Σ Ε Γ Κ Υ Κ Λ Ι Ο Σ

Ο Μ Η Τ Ρ Ο Π Ο Λ Ι Τ Η Σ
Θ Ε Σ Σ Α Λ Ο Ν Ι Κ Η Σ
Α Ν Θ Ι Μ Ο Σ

Πρὸς τὸν ἱερὸ Κλῆρο καὶ τὸν εὐσεβῆ Λαὸ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης

Ἀδελφοί μου,

Ἠχοῦν καὶ πάλι οἱ ἀγγελικὲς σάλπιγγες τοῦ **Οὐρανοῦ** ἀναμεταδίδοντας σὲ ὁλόκληρο τὸν κόσμο τὸν νικητήριο παιᾶνα τῆς **Ἐκκλησίας** «**ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ ΕΚ ΝΕΚΡΩΝ...**». Ὁ ὁλόλαμπρος ἄγγελος, ἐμπιστευόμενος ἀπὸ τὸν οὐράνιο **Θεὸ Πατέρα**, στέκει ἐκστατικὸς μπροστὰ στὸν κενὸ τάφο, ποὺ εἶναι ἡ προαγγελία γιὰ τὸ ἄνοιγμα ὅλων τῶν μνημείων καὶ τὴν ἐξ αὐτῶν ἀνάσταση τῶν νεκρῶν. Τὸ οὐσιαστικὸ περιεχόμενο τοῦ θαύματος τῆς **Ἀναστάσεως** τοῦ **Χριστοῦ** καὶ τοῦ οὐρανίου **Φωτὸς** ποὺ ἀνέτειλε ἀπὸ τὸν κενὸ **Τάφο** εἶναι ἡ νίκη τῆς ζωῆς κατὰ τοῦ θανάτου. «**Ἀπαρχὴ Χριστός... ἔσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος**»[1], διδάσκει ὁ **Λόγος** τοῦ **Θεοῦ**.

Ἡ χαροποιὸς ἀτμόσφαιρα τοῦ **Πάσχα** τῶν **Ὀρθοδόξων** ἑδράζεται στὴν ἀνατολὴ τῆς καινούργιας ζωῆς ποὺ ἀνέτειλε μὲ τὴν **Ἀνάσταση** τοῦ **Χριστοῦ**. Μιὰ ζωὴ γεμάτη περιεχόμενο καὶ ἐλπίδα, μιὰ

[1] Α΄ ΚΟΡΙΝΘ. 15,23 & 26.

ζωὴ ἀλήθεια καὶ οὐρανό. Ἡ ταπείνωση τοῦ **Σταυροῦ** ἔγινε κήρυγμα θριάμβου. Τὸ αἷμα τοῦ **Χριστοῦ** προσφέρει λύτρωση γιὰ τὴν αἰωνιότητα. Τὰ καρφιὰ στὸ ἄχραντο σῶμα του ἔθραυσαν τὰ δεσμὰ τοῦ **Ἅδου**. Ἀνοίγουν οἱ πύλες τοῦ **Παραδείσου**, ἀρχίζει ἡ καινούργια ἐποχή, ἡ ἐποχὴ τῆς **Καινῆς Διαθήκης**, μὲ ἀναστημένη ὅλη τὴν πλάση. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ **Ἐκκλησία** μας ψάλλει ἀπὸ τὶς πρῶτες ἀναστάσιμες ὧρες :

«**Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραινέσθωσαν,**
γῆ δὲ ἀγαλλιάσθω, ἑορταζέτω δὲ κόσμος,
ὁρατός τε ἅπας καὶ ἀόρατος,
Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται, εὐφροσύνη αἰώνιος»[2].

Αὐτὸ τὸ αἴσθημα τῆς χαρᾶς καὶ τῆς ἐλπίδος, στηριγμένο στὴν **Ἀνάσταση** τοῦ **Χριστοῦ**, ἐχαρακτήριζε τὸ φρόνημα τῶν **Ἀποστόλων** καὶ ὅλων ὅσοι ἀπὸ τῶν πρώτων χρόνων προσχωροῦσαν στὴν χριστιανικὴ πίστη καὶ ζωή. Τὸ κήρυγμα τῆς **Ἐκκλησίας**, ἡ ἁγιαστικὴ προσφορά της στὸ πλήρωμα τῶν πιστῶν, ἡ λατρευτικὴ πράξη της, ὁλόκληρο τὸ οἰκοδόμημα τῆς ἐπίγειας καὶ τῆς οὐράνιας ζωῆς της στηρίζεται στὴν **Ἀνάσταση** τοῦ **Χριστοῦ**. Ἡ **Ἀνάσταση** σκορπάει εὐφρόσυνα καὶ μυροβόλα τὸ ἄρωμα τῆς ἐκκλησιαστικῆς πνευματικότητος καὶ ὑπερνικῶντας τὸν φόβο τοῦ θανάτου ἀνοίγει μπροστά μας τοὺς ὁρίζοντες μιᾶς καταξιωμένης ἐπίγειας ζωῆς καὶ μιᾶς βέβαιης οὐράνιας ἐλπίδας. Τὸ καίριο ἐρώτημα εἶναι, ἐὰν ἐμεῖς οἱ χριστιανοὶ αὐτῆς τῆς περίεργης καὶ ἀντιφατικῆς ἐποχῆς τῆς ἀρχῆς τοῦ **21ου αἰῶνος**, ζοῦμε μεσα στὶς ψυχές μας τὸ γεγονὸς τῆς **Ἀναστάσεως** μὲ ὅλες του τὶς σωτήριες προεκτάσεις. Μήπως δηλαδὴ παρασυρμένοι ἀπὸ τὴν ὑλιστικὴ ἀντίληψη μιᾶς δῆθεν γλυκιᾶς ζωῆς ἐντυπωσιασμένοι ἀπὸ τὸν σύγ-

[2] ΚΑΝΩΝ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ.

χρονο πολιτισμὸ μὲ τὰ χρώματα, τὶς εἰκόνες καὶ τοὺς ἤχους, ἐμβολιασμένοι ἀπὸ τὸν ἐγωκεντρισμὸ καὶ τὴν φιλαυτία, ἐφθάσαμε σὲ ἕνα σημεῖο ἀπομονώσεως ἀπὸ τὸν ἀναστημένο **Χριστό**; Μήπως ἐγίναμε πολὺ γήϊνοι καὶ χοϊκοὶ καὶ καθόλου θεϊκοὶ καὶ οὐράνιοι; Κι' ὅμως ὁ **Θεὸς** ἐνηνθρώπησε γιὰ νὰ θεωθοῦμε ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι.

Τὸ ἀπριλιάτικο ἄρωμα τῆς ἐφετινῆς ὀρθόδοξης πασχαλιᾶς, δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἀφήσῃ νὰ βυθισθοῦμε σὲ κάποιο πρόσκαιρο ρομαντισμὸ ποὺ σπάζει τὴν μονοτονία τῆς ἐργασίας μας καὶ ρυθμίζει προσωρινὰ καὶ ἐπιπόλαια τὰ ἐσωτερικὰ προβλήματα τῆς ψυχῆς μας. Πρέπει κάποτε νὰ σκάψωμε βαθειὰ στὰ πνευματικὰ ζητήματα τῆς πίστεώς μας καὶ ἀνευρίσκοντας τὸν κρυμμένο θησαυρὸ τῆς ἀναστάσιμης βιοτῆς, νὰ συναναστήσωμε τὶς ψυχές μας μὲ τὸν **Σωτῆρα Χριστό**.. Τοτε μόνο θὰ μπορέσωμε νὰ δοῦμε τὸν **Θεὸ** ἀληθινὰ καὶ νὰ ἀντιμετωπίσωμε σωστὰ τὸν διπλανὸ συνάνθρωπό μας. Ἡ κοινὴ πνευματικὴ μητέρα ὅλων μας, ἡ αἰώνια **Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία** μας, ὁ μεγάλος αὐτὸς θησαυρὸς τῶν πιστῶν **Ἑλλήνων**, μᾶς παρέχει ὅλα τὰ μέσα γιὰ νὰ βηματίσωμε σταθερὰ στὸ χῶρο τῆς πίστεως καὶ νὰ προγευθοῦμε ἀπὸ τώρα τὰ ὑπέροχα δωρήματα τοῦ **Οὐρανοῦ**.

Ὁ σκοπὸς καὶ τὸ τέλος τῶν ἐκκλησιαστικῶν πανηγύρεων μὲ πρώτη τὴν πανήγυρη τοῦ **Πάσχα**, ἡ ἀναπαράσταση καὶ ἡ βίωση τῶν ὑπερφυῶν γεγονότων τῆς πίστεως στὶς καρδιές μας, ἡ προσωπικὴ συμμετοχὴ τοῦ καθ' ἑνός μας σὲ ὅσα τελοῦνται στὴν **Ἐκκλησία** καὶ στὴν ἁγία **Τράπεζα** τοῦ **Ναοῦ** μας, τὸ ἄνοιγμα τῆς ἀγάπης μας ἀκόμα καὶ πρὸς τοὺς ἐχθρούς μας, τὸ ἄκουσμα τοῦ πόνου καὶ τῆς θλίψεως τοῦ διπλανοῦ μας καὶ ὁ ἑόρτιος ὕμνος «**ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ...**» μεταβάλλουν τὸν ἐγκόσμιο φόβο σὲ θεῖο φόβο ἐνώπιον τοῦ **Θεοῦ** καὶ τὴν πρόσκαιρη ἔκσταση σὲ ἔμπρακτο χριστιανικὸ βίο.

Στὸ ἐφετινὸ **Πάσχα** ἂς ἀκούσωμε ὅλοι τὴν φωνὴ τῶν ἱερῶν τῆς **Ἐκκλησίας Πατέρων**· «**Ὁ τῆς δικαιοσύνης τριήμερος ἥλιος ἀνέτειλε σήμερον καὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐφώτισεν· ὁ τριήμερος καὶ προαιώνιος Χριστὸς ὁ βότρυς ἐβλάστησε, καὶ τὴν οἰκουμένην εὐφροσύνης ἐπλήρωσεν**»[3]. Ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἐλευθερία, ἡ χαρά, ἡ εὐφροσύνη καὶ ἡ ἀπέραντη ἀγάπη τοῦ **Θεοῦ** πρὸς τὸν ἄνθρωπο, δῶρα θεῖα καὶ οὐράνια, ὡλοκληρώθηκαν καὶ ἐπισφραγίσθηκαν μὲ τὸ **Φῶς** τοῦ **Χριστοῦ** ποὺ ἀνέτειλε ἀπὸ τὸν κενὸ **Τάφο** τῆς **Ἀναστάσεώς** του.

Εὔχομαι καὶ προσεύχομαι, ὥστε καὶ τοῦτο τὸ **Πάσχα**, νὰ εἶναι γιὰ ὅλους τοὺς **Χριστιανοὺς** τῆς τοπικῆς **Ἐκκλησίας** μας, περίοδος πνευματικῆς ἀναγεννήσεως καὶ ἀληθινῆς ἀνανεώσεως τῆς κατὰ **Χριστὸν** ζωῆς των. Ὁ **Ἀναστημένος Χριστὸς** νὰ παρέχῃ τὴν μακαριότητα καὶ τὴν ἀνάπαυση στοὺς προσφιλεῖς κεκοιμημένους ἀδελφούς μας ποὺ ἔφυγαν ἐκ τοῦ κόσμου αὐτοῦ καὶ σὲ ὅλους ἐμᾶς πολλὰ χρόνια ζωῆς, χαρούμενης καὶ εἰρηνικῆς, μέσα στὸ **Φῶς** τῆς **Ἀναστάσεώς** του.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ, ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΟΥ,

ΧΑΙΡΕΤΕ ΚΑΙ ΥΓΙΑΙΝΕΤΕ ΜΕΤ' ΕΥΚΛΕΙΑΣ.

Εὐχέτης
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

✞ Ο ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΑΝΘΙΜΟΣ

Σημείωσις :
Ἡ παροῦσα **Ἐγκύκλιος** νὰ ἀναγνωσθῇ πρὸ τῆς τελετῆς τῆς **Ἀναστάσεως**.

[3] ΑΓΙΟΥ ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΑΣ ΚΥΠΡΟΥ, ΛΟΓΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΝ, PG 43, 465 Α.